

Radical

COTIDIAN INDEPENDENT • SIBIU

Anul III,
(CCIL)
Nr. 445
Miercuri,
2
septembrie
1992
5 lei

Confortul și efortul

Un filosof — de la noi, din Mărginime — ne propune o concepție despre lume și viață neconfortabilă, în a sa „Existență tragică”. Sub petecul nostru de cer (pentru că fiecare avem un petec — fie de cer, fie ... pe conștiință) avem datoria morală să facem un efort în devenire. Spre ce? Spre noi înșine. Spre ceea ce a pus, la începuturi, Dumnezeu în noi. Și e, oare, foarte greu să ieși din confort? Din confortul prostiei — la acesta mă refer, pentru

Editorial

că ne prostim cu bună știință. Iată doar un exemplu — generalizat: niște oameni, pînă mai ieri, la locul lor — în prostia lor activă — s-au apucat acum de politică, s-au datat la candidaturi pentru parlament — niște bătrîni cu strănepoți, și unii cu mandate ... în MAN. Păi, indivizii respectivi nu sînt niște rîi? Ba sînt. Dar nu sînt rîi de rîi, sînt rîi că sînt proști! Nu fac efortul necesar, de-a ieși din confortul prostiei. Adică, au dus-o așa cum au dus-o pînă acum — bine! — și vor ca de acum încolo s-o ducă tot așa. Adică, fără efort — tot în confort. Dar musai în confort parlamentar. Că pensiile de azi sînt ca vai de lume. Și altceva decît a persista în confortul prostiei nu sînt în stare a face. Pentru ei a fi și a face nu există, pentru că nu au organul gîndirii și nici pe cel al eticii. Dialogul între eu-tu-el li se pare a fi nimic altceva decît eu-eu-eu. Oare prostia să fie o boală incurabilă? Oare o mare parte a populației acestui „rotund românesc” (precum îl numeau oareșcare poeți roșii — deși nu-i rotund) suferă de această boală? Hai să fim serioși! Nu, domnule, nu E prea mulți proști agresivi. Adică, neconfortabili pentru restul lumii, și confortabili în prostia lor. Nu E domnule. Hai să ne gîndim puțin la Mitică al lui Nenea Iancu, sau la Bulă al ... tuturor. Firește, proștii cu proștii, dar ... nu le dăruieți votul, oameni buni, că o să vă bage-n cercul confortului lor — al prostiei — de o să vă invîrtiți ca titirezul, pînă la pierderea cunoștinței.

TRAIAN SUCIU

Plutim oare în aceeași barcă?

Un răspuns la articolul publicat în ziarul „Tribuna” nr. 702/27.08.92, sub titlul „CINE L-A INVITAT PE EX-REGELE MIHAI LA SIBIU?”

Evenimentele din decembrie 1989 au marcat în mod decisiv istoria acestui popor la sfîrșit de secol, punîndu-și în același timp amprenta asupra destinului fiecăruia dintre noi.

Căderi spectaculoase ale „foștilor mari”, alături de ieșirea la suprafață a unor cetățeni cu statut de „om de rînd” timp de o viață, sînt fenomene tipice unor astfel de evenimente, oriunde și ori cînd. Cum sînt acceptate de cei „foști mari”, este o chestiune care comportă multe discuții.

Discuțiile ocazionale avute eu diferiți cunoscuți, ori foști colegi de serviciu, care pe parcursul existenței și-au legat destinul de cel al partidului unic, au avut fără excepție un caracter civilizat chiar dacă ele s-au purtat de pe poziții diametral opuse. Am considerat că pentru ceea ce au făcut d-lor, vor trebui să răspundă în fața propriei lor conștiințe, iar acolo unde

în perioada imediat următoare memorabilelor evenimente la care m-am referit la începutul acestor rînduri, am putut observa pe străzile orașului, chipurile celor ce credeau că veșnic vor fi ce-au fost decenii în șir: stăpîni absoluți a tot ce-i înconjură; erau în cele mai multe cazuri chipuri pe care se putea citi ușor deruta, spaima, uneori groaza și de multe ori rușinea.

(continuare în pag. a III-a)

6 - Locuri de înjurat guvernul

ora 16,00 — Piața Amzei e ca un portofel deschis: în partea dreaptă bancnotele de o mie, de cinci mii și, pentru cine-l ține curea, de dolari, iar în stînga mărunișul. Nu mai puțin de cinci localuri ultraelegante purtînd firme care de care mai imbiitoare și mai exotice, se înșiruie de la intrarea dinspre Magheru pînă vizavi de pricajitul Teatru Ion Greangă (atîns și el, la periferii, de igrasia buticurilor filifzone). Trei dintre ele au și terase la trotuar — dintr-acelea unde, vorba lui Mircea Dinescu, să stai la o bere și să înjuri guvernul.

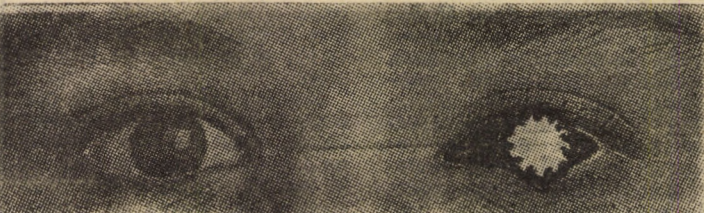
Atîta doar că cei cărora le dă mîna să ocupe locuri sub umbreluțele cochete cu inscripții multicolore, numai de înjurat guvernul nu au ei chef. Cînd poți scoate din buzunar 400 de lei pentru o bere, e semn că ori ești frate cu dracu, ori partener de box cu nevasta lui. Și să te tot miri cîți frați — buni sau vitregi — are dracul, devreme ce scaunele sînt ocupate pînă la ultimul, ba încă se mai stă și în picioare la bar (cine spune că în România oamenii nu au bani?). Bărbați cu alură de comis-voiajori, funcționari de ambasadă, agenți electorali sau patroni investiți peste noapte își petrec timpul după-amiezii în compania spumei feminine a Bucureștilor: fetițe dulci, bronzate pînă la singe, potențiale (poate chiar efective) regine ale frumuseții (gene lungi, ochi visători, unghii de culoarea vîntului solar și — ce păcat — partea de mijloc a trupului ascunsă privirilor sub fustite și bluzițe de mărimea degetarului), concurate în sex-apeal numai de chelnerițele care se invîrt ca niște zvîrlugi printre mesele de strălucirea sidefului.

Guvernul, în schimb, e înjurat ca la ușa cortului vizavi, la magazinul de mezeluri unde citeva rude de salam

(continuare în pag. a II-a)

Vasile AVRAM

Lentila de contact

CANTINA PARASITA

În imobilul cu numărul 4, de pe strada Samuel Brukenthal, acana de noi, era pe vremuri cantina IFET-ului. Atunci locatarii aveau de-a face cu mirosurile de cazan, azi cu cele de varză murată, veche, de cartofi stricați și pisici moarte. Abandonată, dar nu și sedusă, această cantină a devenit cea mai containerizată lădă de gunoieri din oraș. Oare n-ar putea servi de locuință unui om sărman?

UN NOU MENIU

Ziceam ieri: „Dacă tot sîntem la capitolul obezitate, să amintim că în 1948, la Jilava, rația zilnică a unui deținut era de 15 boabe de fasole. Atunci s-a estimat că astfel, în timpul numărării, gardienii își vor completa și studiile.

Adăugăm azi: Cînd timpurile s-au mai îmbunătățit și rația a ajuns la 20 de boabe, s-a înființat Academia Ștefan Gheorghiu. Să amintim că, la 1 septembrie, anume băieții trebuiau să aducă titlul de școlarizați ai Ministerului Învățămîntului. Fie și ala de patru clase — corespunzătoare a 20 boabe ...

ULTIMA ORĂ

Aflăm de la zvonerul nostru special din Constanța că în urma altercației prezidențiale de pe malul mării, ziarul local „Telegraf”, constituindu-se victimă civilă, l-a invitat în judecată pe agresor. Neținînd seama de imunitatea impusă, Tribunalul i-a aprobat agresorului o pedeapsă de patru ani: la locul de muncă. Nu este adevărat că partea învinuită avea asupra sa cuțit.

TELEX

— extras din comunicatul de presă al Ministerului Federal al Mediului nr. 7192/31.07.1992 —

Ministrul federal al mediului, dl. Töpfer, a informat despre faptul că în ziua premergătoare (30.07.1992) referitor la această problemă dificilă a avut loc din inițiativa domniei sale o consfătuire cu secretarii de stat din ministerele mediului ale landurilor. În cadrul ședinței s-au discutat mai multe posibilități de acțiune.

Nemijlocit, după vacanța de vară, va reuși o conferință cu miniștrii de mediu din landuri pentru a stabili instrumentele eficiente de combatere a exportului ilegal de deșeuri.

Töpfer: „Se impune o acțiune imediată și cuprinzătoare, în sensul că trebuie activate toate modalitățile legale, inclusiv cele de urmărire penală. Landurile s-au declarat în unanimitate de acord să colaboreze constructiv la returnarea transporturilor ilegale care provin din raza lor de acțiune și să se sprijine reciproc.”

CONFERINȚĂ DE PRESĂ

Luni, 7 septembrie 1992, ora 11, la sediul Consiliului Județean Sibiu (din str. G-ral Magheru nr. 14) va avea loc o conferință de presă consacrată problemei deșeurilor chimice din județul Sibiu, importate din Germania. Conferința de presă, organizată de Consiliul Județean Sibiu, îl are ca invitat pe dl. Andreas Bernstorff, purtător de cuvînt al organizației ecologice GREENPEACE.

6-Locuri de înjurat guvernul

(Urmare din pag. 1)

soios atirinate în cirlige ruginate sînt degustate de muște și, mai ales, la chioșcul de pine în fața cărui coadă crește într-un minut cît altele într-o oră. Și, se știe, nicăieri dialogurile nu sînt mai musetoase decît la o coadă care se respectă.

— Ce zice? Aduce?
— Zice că da.
— Aduce pe dracu! Parcă văd că iar stăm trei ceasuri

degeaba.

— 'ra-ț-ai dracu' de comerțianți!

— Las că nu sînt ei de vină.

— Da' cine, mă rog?

— Cum cine? Guvernul. Da-

că nu le dă...

— Stolojan? Păi ce, are el

pită prin buzunare?

— Dacă n-are, de ce stă acolo? Să-l lase pe altul, care...

— Las' că vin ei să le dăm votul.

— Ei na, că de votul nos-

tru îi doare pe ei în cot.

— Eu l-aș vota pe Vlad Tepeș.

— Eu pe Mihai Viteazul.

Sau pe Dragoș Vodă.

— Sau pe Regele Mihai.

— Ba pe ăsta nu.

— Da' ce, maică, ce-ai eu

regele?

— Ei, ee! Păi crezi că

p-asta îl interesează țara? Alurea! Vrea să-și ia moșiile

și celelalte averi înapoi. Și

cînd s-o vedea cu toate pata-

lamalele, p-aci ț-e drumul!

Tuști înapoi în Elveția!

— Și pe cine, mă rog, ai

vrea mata să alegem? Pe Ili-

escu?

— Pușchea pe limbă-ți! Să

fie tot ca acum?

— Că doar n-ai vrea să-l

alegem pe Coposu?

— De ce nu?

— Ei poftim: na-ți-o frin-

tă că ți-am dres-o!

— Coposu nici nu candi-

dează...

— Că doar n-o fi prost să

scoată castanele din foc cu

mîna lui.

— Ce castane, dom'le, eare

castane? Păi știi matală ce e

Convenția Democratică?

— Ei na, te-ai găsit mătă-

luță deștept!

— Ce facem, fraților, că

stăm de o oră și...

— Ahăhă, de-am mai sta

numai una!...

E vesel, foarte vesel la coa-

dă la pine. Au oamenii un

năduf! Pot să-l strige în gura

mare, nu ea pe vremea odio-

sului, cînd nu știai care din

cinci e securist. Democratie,

dom'le, ce vrei! Dacă cineva

ar avea inspirația să cheme

la fața locului și cite un can-

didat la apropiatele alegeri,

ce mai campanie electorală

s-ar putea încinge!

„Cunoscutul salam parizer” și scuzele d-lui Stolojan

Dacă e să se invoce scuze, dl. prim-ministru Stolojan dovedește că face față concurenței.

Prin tergiversare, lucrurile au luat o întorsătură urtă pentru populație: în loc să ne bucurăm că mai scăpăm din strînsoarea unor subvenții venite de la un guvern care s-a dovedit rău platnic (lipsa apei calde cu care ne-am confruntat pînă luni și erla de pine o dovedesc din plin), și barometru prețurilor se poate regla în funcție de cerere și ofertă, pur și simplu sîntem îngroziți că nu vom avea, după 1 septembrie, ce pune pe masă. Pare paradoxal, dar este real.

Dl. Stolojan pomenea luni seara despre necesitatea ridicării subvențiilor la „cunoscutul salam parizer”. Oare știe domnia sa că de „cunoscut” e azi acest solos produs? Dacă ar fi văzut coada care s-a format în după-amiaza de vineri la magazinul alimentară „Cedonia”, unde se vindea parizer la vechiul (de acum) preț, ar înțelege că acesta e cunoscut azi tot așa cum era cunoscut, de exemplu, carnea de porc pe vremea ciuruitului (adică din an în Paști). Cam atît despre cunoscutul salam care e musai să se scumpească.

Acum despre alte scuze aduse în discuție de dl. Stolojan în prețuarea ridicării subvențiilor: ● Măsura trebuie să înceapă de la 1 septembrie, dar ținînd cont de interesele vieții politice (campania electorală) și ale vieții economice (ale populației) ● Noul guvern urmează să aducă tot în acest an corectări ● Aminarea măsurii duce la menținerea irosirii resurselor, a unei presiuni ridicate

a datoriei externe în vederea consumului și a inflației ● Menținerea subvențiilor la cele 12 produse este un sistem vechi, favorizează specula și corupția ● Pentru asigurarea zahărului subvenționat pe lunile marite și aprilie s-a făcut apel la armată și poliție ● Nu aplicarea măsurii, ci neaplicarea ei, ar pune România într-o situație extrem de dificilă în mijlocul iernii ● Mai rămîn parțial subvenționate următoarele produse: pine, energie termică și electrică, taxe pentru grădiniță, abonamente pentru transportul în comun în localitățile urbane și nu se reduc subvențiile la lapte, unt, combustibil (gaze naturale și lemne de foc) ● Măsurile de protecție socială reprezintă un set complex de măsuri (!) ● Zahărul pentru lunile martie — august se va asigura la prețurile de la vremea respectivă ● Se poate demonstra cu cifre că inflația a fost în scădere continuă în acest an ● Nu considerăm că va fi o explozie de prețuri ● Răspunderea pentru perioada care urmează (cele 27 zile decise pentru campania electorală) revine tuturor forțelor politice, sindicale, sociale, tuturor forțelor care cred eu adevărat în democrație.

Ne oprim aici, lăsînd la o parte orice aluzie la blîndia d-lui Stolojan (mai ales cînd e vorba de protecția socială) cu care cine știe cînd ne vom mai întîlni, pentru că nu e momentul să facem haz de necaz. Pînă acum doi ani și jumătate eram puși să ridăm de necazul altora; acum ni s-au deschis ochii, le vedem pe ale noastre.

Gabriela BALAN

Casa mereu „suflată”

Să recunoaștem, nu-i lucru ușor să fii mamă a 9 copii, mai ales în vremuri ca acestea și cu atît mai mult cînd locuiești într-o casă prăpădită bună de demolat, în care nu te roade decît gîndul cum s-o lași. Dar unde să te duci, în această „tepocă” a afacerilor imobiliare, a acutelor lipse de locuințe care, pe ici, pe colo, totuși mai există, a spălăturii pe mîini atunci cînd e vorba de oameni nevoiași, parcă deveniți invizibili de cînd „democrația” a devenit o chestiune de ochi frumoși. Colac peste pupăză, și această casă, așa cum e ea, trebuie cedată lui Dumitru Bira, care a primit-o de la întreprinderea sa, alta decît cea în care lucrează soțul Anei Hodoș, petenta noastră, o femeie sătulă de audiențe, procese, promisiuni, poltronerii, umbilături și nădejdi frînte. Ceea ce m-a impresionat cel mai mult, din punct de vedere al dreptății mult căutate, a fost faptul că mi-a spus din memorie numele a zece de hîrtoage înregistrate la tot atîtea instituții, făcîndu-mi, ca pe apă, cu o minuțiozitate grefieră, filmul a șapte ani de demersuri, culmea, mereu eșuate, deși de hîrtii, de împuternicire n-a dus lipsă.

Astfel, pe vremea împușcătului, în 1985, primește de la Consiliul popular Avrîg, tîdu-lă să i se dea casă ca lumea, să nu-l doarmă copiii grămadă. Casa propusă a fost cea cu numărul 20 din Bradu, însă trebuia așteptată plecarea proprietarului în Germania, lucru care s-a și întîmplat, dar în folosul altcuiva, care lucra la grajd și mai spornic, nu-l așa, decît bărbat-su, tractorist, pricopsit zilnic cu o mască de praf ridicată de pe haturi, praf care, bine se știe, nu stimulează

pe nimeni. În 1990, în 15 mai, erede că l-a prins pe Dumnezeu de picior, căci i se face contract de închiriere pe casa de la nr. 11 din Bradu. Numai că fostul chiriaș îl strecoară în locuință pe Sorin Durdun, pe motivul că dacă are două locuințe (la nr. 252 și 417) și-ar putea îmbunătăți recordul avînd-o și pe a treia. Normal, urmează apelul la autorități, întocmirea de dosar penal pentru intrare abuzivă, evacuarea pare iminentă, dar la Tribunal lucrurile iau o altă întorsătură, acesta anulînd contractul făcut familiei Hodoș care, deși n-a ajuns niciodată să pătrundă în casă a plătit la zi chiria, și aici, și la nr. 26, unde a locuit mereu ca într-o debara și de unde n-a reușit să se mute cu nici un chip.

Departa de a pune în discuție o hotărîre judecătorească, în cazul de față bazată pe faptul că această casă de la nr. 11 aparține de TGI Brașov, în vreme ce tractoristul Hodoș ține de Agromec Avrîg, rămîne în picioare ideea că această familie numeroasă trebuie ajutată, oferindu-i-se o soluție clară, neîncercată. În mod sigur, la Agromecul său, tractoristul de atîtea ori tată, ar fi primul loc la prioritate, după cum e iarăși sigur că Primăria mai știe cîte ceva despre niscaiva case și despre omenie. Fără îndoială, cei nouă copii ai soților Hodoș înseamnă un plus de tinerețe și de șansă viitoare pentru un sat rîrit de oameni, încercat de vremi pidosnice, mai vechi sau mai noi, necesarmente obligat să-și sporească rîndurile obștii și iubirea de aproape.

Ștefan MIHAI

Calendar creștin

Azi Sfînta Biserică a rînduit pomenirea în slujbele ei a Sfîntului Mucenic Mamant (†275), a Sfîntului Ioan Pustnicul, patriarhul Constantinopolului (†595).

Miercuri, 2 septembrie 1992
7.00 Programul Televiziunii Naționale din Republica Moldova. Telematinal. 10.00 Actualități. ● Meteo. 10.20 Agenda electorală. 10.30 Calendarul zilei. 10.40 Film serial. „Marc și Sophie”, ep. 8. 11.35 Imagini vietnameze. 11.55 Worldnet Usia. 12.10 Ora de muzică. 13.00 Vîrsta a treia.

13.30 Audio-vizual studio. 14.00 Actualități. ● Meteo. 14.20 Civilizația montană. 14.50 Avangpremiere TV. 14.55 Preuniversitară. 15.30 Cursuri de limbă străină. 16.00 Actualitatea folclorică. 16.20 Lumea sportului. 16.50 Tragerea Pronoexpres. 17.00 Actualități. 17.05 Forum. 17.25 15. 16. 17. 18. 17.55 Jazz-Fan. 18.25 Studioul economic. 18.55 Studioul electoral. 19.30 Desene animate. „Michel Vaillant”. 20.00 Actualități. 20.35 Film serial. „Hemingway”, ep. 4. 21.35 Universul cunoașterii. 22.10 Vedete în recital. 22.25 Studioul electoral. 22.55 Actualități. ● Cronica Parlamentului. 23.20 Sport. 23.30 Închiderea programului.

Miriapodica cenzură

Zilele acestea am fost la un privatizat, cu cele mai bune intenții, patronul putînd chiar să se aleagă cu chelipirul de a i se face reclamă pe gratis și, cine știe, dacă o muscă s-ar fi pus pe mine, să-l las cu una mai puțin; cu alte cuvinte, să-i mai igienizez locanta. Numai că șeful nu era, că de-aia ești șef, ca să poți lipsi cînd vrei, angajații prezenți intrînd într-o agitație asemănătoare acelor mîdanezi care se înfurie brusc pe-un purece din coadă. A-bordată, casieră mi-a spus că acolo, în zona bucală are un timbru. Cîntăți frumos, am întreat sperînd că-mi

oferi, fugar, un fredonat. Nu, dom'le, n-am voie să-ți spun nimic. Și iat-o luînd-o la fugă și chemîndu-l pe bucatar, venînd și el în fugă, de parcă ceva dădea în foc în dreptul meu. Tocmai notam niște prețuri și, între două gîfuituri, am fost atenționat să nu le notez, că trebuie să uit totul, să-mi scot memoria la voal. Și ca să-mi arate că știe ceva mai mult în legătură cu arsenalul nostru de lucru, a adăugat: n-aveți voie nici să fotografiați!

M-am uitat în jos, spre craci pantalonilor, și-n spate, de la fese în jos, și l-am răspuns: dar pantalonii sînt

pe mine. Nu știu dacă astronomul m-a înțeles, sau dacă se gîndea la vreo zvîcnire de polonie. Oricum, mi-am dat seama că am intrat pe poartă altor timpuri, altfel cenzurate, cînd tehnica, pe de-o parte, și oprești mult sporite, pe de alta, ne vor obliga să cumpărăm de la mercerie nasturi cu aparate foto înăuntru, ca la spionii cei vestiți. Și, dacă te gîndești bine, cînd n-a fost cenzură? Uite, întrebă o doamnă cît e ceasul, și ea, harș, o palmă... Uite, îi spui șefului, că te duci să bei o cafea, și el îți zice, ba stai aici.

Ștefan MIHAI

Liniste... la Restaurantul „Sub Araci”

Plutim oare în aceeași barcă?

(Urmare din pag. 4)

este cazul, legea să-și spună cuvântul; nu m-am considerat și nu mă consider îndreptățit să stabilesc culpabilitatea unuia sau altuia, nu l-am denigrat public pe nici unul dintre ei.

O astfel de discuție am avut și eu fostul meu coleg și „amic” Ilie Cătoiu, fost director general la Trusul SMA — Sibiu și membru al C.J. al PCR — Sibiu. În ce mă privește, am tratat-o cu totală indiferență, deși punctele noastre de vedere nu puteau fi în nici un caz convergente. Privitor la „sfaturile” pe care a încercat să mi le dea (nu știu cu ce drept) cu ocazia acelei discuții, i-am replicat, în mod evident, că nu pot accepta nicodată poziția lui și a „faunei” căreia i-a aparținut o viață întreagă. Pot eu avea ocazie, i-am sugerat că eventualele „sfaturi” le poate păstra pentru cei al căsui.

Iată însă că „amicul” Cătoiu se duce și plînge, unde credeți? La dl. Jiman — redactor la ziarul „Tribuna”. În spiritul democrației, obiectivității și echidistanței partinice, care l-a caracterizat în decursul întregii sale cariere de ziarist, dl. Jiman nu face eunoscă la vremea respectivă declarația „amicului” Cătoiu, înregistrată pe bandă magnetică, păstrînd-o cu grijă pentru veruri mai bune; iar acestea nu au întîrziat să apară.

Citînd cele menționate în articolul eu priceam, pot să remarc de la bun început că odată cu trecerea anilor, „amicului” Cătoiu i-a slăbit în mod voit memoria, uitînd că în acea vreme secretar de partid la SMT Sibiu, era Ioan Creța, un om corect și cinstit.

Mai grav este faptul că nu ne numai timpul ci și aplauzele prelunge în sedințele fostului C.J. al PCR au contribuit la slăbirea memoriei sale; altfel, după o viață întreagă în care a condus cu „succes” destinele mecanizării agriculturii în județ, trebuia să eunosească măcar atribuțiile de serviciu, ale mecanicului șef, în cadrul anului SMT și că acesta era un cadru tehnic și nu politic.

Referitor la evoluția destinelor noastre, diametral opuse, din timpul la care se re-

feră „amicul” Cătoiu, precizez următoarele:

În anul 1950 eram mecanic șef al SMT — Turnișor, cu sarcini de serviciu bine stabilite, în sensul că răspundeam de întreținerea și repararea utilajelor, din dotarea unității și totodată aveam obligația de a primi mijloacele de producție, care intrau în patrimoniul stațiunii, pe fonduri de investiții, sau provenite de la „Comisiile de expropriere”, organizate de puterea comunistă în toate localitățile țării. N-am făcut parte nicodată dintr-o astfel de comisie, fapt ce rezultă chiar din Procesul-Verbal, publicat în ziarul amintit mai sus, în care semnătura mea apare la „primitor”. Aceasta a fost „vasta” mea campanie de colectivizare a agriculturii care avea să se sfîrșească în anul următor 1951, cînd tatăl meu, unul dintre gospodarii de frunte ai com. Cucerdea, jud. Mureș, a fost arestat și dus la „Canalul morții”. Mai tîrziu avea să fie arestat soțul meu și unul din cumnați, în cele din urmă avînd și eu aceeași soartă.

În ce privește apartenența mea la PMR, aceasta a durat din 1948, pînă în 1951, cînd am fost destituit din serviciu și exclus din partid, fiind etichetat „Dușman al clasei muncitoare”.

Atitudinea mea fermă împotriva armatei sovietice de ocupație, precum și împotriva lacheilor comunisti vinduți Moscovei, a fost motivul condamnării mele la „Muncă silnică pe viață”. (Anexez copia după sentința de condamnare).

„Amicul” Cătoiu însă, a preferat o altă poziție: ridicarea în slăvi a „eliberatorului” popoarelor, genialul „gînditor”, de la Kremlin, I.V. Stalin, precum și poziția de „drepti” cu capul aplecat în fața marilor zilei, din raion și apoi din județul Sibiu. Ce-i drept această poziție slugarnică, precum și demagogia și minciuna, l-au propulsat treaptă cu treaptă în ierarhia comunistă, pînă în Comitetul Județean PCR. Poziția din imediată apropiere a Primilor secretari de raion și apoi din județ, care i-a oferit în permanență un cîolan de ros, i-a fost periclitată o singură dată; motivul este eunoscuit nu numai de el, ci și

de alții. Ar trebui să eunor prea mult pentru a-l face public.

Cum PCR nu i-a nitat nici cînd pe cei ce i-au adus servicii, i-a aruncat și lui, în acea vreme un colac de salvare, de care s-a apucat strâșnic, pînă la sfîrșitul carierei.

Privitor la invitația făcută Regelui Mihai I, precizez că a fost o hotărîre a AFDPR Sibiu, căreia i-am dat curs, avînd în vedere că prin aceasta nu se încalcă principiile democrației. Într-un stat de drept trebuie respectate opiniile politice ale tuturor cetățenilor, cu condiția ca acestea să nu contravină prevederilor „Constituției”. Dacă M.S. Regele Mihai I care este cetățean român va sosi la Sibiu, nu înseamnă că a doua zi va fi întronat „Monarhia”, în țara noastră, ei așa cum am precizat în invitație, „un semn al intrării noastre în normalitate”.

Dacă la „Academia” Ștefan Gheorghiu unde s-a desavîrșit ca ziarist dl. Jiman, disciplina „Steua cu cinci colțuri” nu a inclus și problemele menționate anterior, nu este vina mea.

De altfel, precizez că dacă Regele Mihai va da curs invitației de a vizita Sibiu, cetățenii, indiferent de obținutele politice, pot proceda după cum le dictează conștiința: să participe sau nu la primirea lui, avînd posibilitatea de a se manifesta cum doresc (evident, nonviolent).

Numărul portretelor „celui mai iubit” și ale „savartei”, lista cu absenții, precum și lista lozincilor ce urmează a fi scandate, atît de dragi d-lor Jiman și Cătoiu, de data aceasta vor lipsi cu desavîrșire. Pentru dl. Jiman: d-sa poate fi liniștit, pentru că nimeni din cadrul Primăriei, nu-i va solicita spre publicare, materiale extrase din rezultatele întrecerii socialiste, din unitățile economice ale orașului, care au constituit corolarul activității sale ziaristice.

Ca ziarist ce se respectă, dl. Jiman ar trebui să eunosească cîteva aspecte legate de viața politică a orașului, a județului și chiar a țării. Pentru că d-sa nu are asemenea cunoștințe, mă văd pus în situația de a-i preciza următoarele:

1. Alianța Civică este o organizație apartinică;

2. AFDPR are același caracter apartinico;

3. Oricare cetățean poate fi membru al unui partid politic și a mai multor organizații apartinice;

4. Convenția Democratică din județul Sibiu a inclus pentru alegerile locale din februarie a.c. și AFDPR, din partea căreia subsemnatul a candidat.

Cît privește apartenența mea la aceste organizații, este o chestiune care mă privește personal și consider că nu este cazul să eun asentimentul d-lui Jiman, ori a celor care fac parte din aceeași categorie cu d-sa.

În virtutea principiilor democratice, pe care d-nii Cătoiu și Jiman nu le cunosc, dar în mod paradoxal beneficăză de ele, au tot dreptul să invite la Sibiu, pe mentorii lor spirituali: Fidel Castro, Kim-Ir-Sen, sau pe oricare altul.

Tată-mă deci acuzat în mod public, că prin semnarea unui

Proces-Verbal de primire a două tractoare și a citorva batoze, am contribuit în mod decisiv la „Colectivizarea agriculturii”

Acuzatorii nu sînt alții decît comuniștii autentici, dîrîndul căroră face parte și Ilie Cătoiu, care eu sprijinul tancurilor și balonetele sovietice, au confiscat fără Proces-Verbal o țară și un popor, pe care l-au chinat și batjocorit aproape o jumătate de veac.

Pentru ei oare să nu existe lege?

P.S. — Atitudinea dictatorială de care mă acuză „amicul” Cătoiu poate fi confirmată de toți acei eu care am avut tangențe de serviciu, la SMT, Independența, I.M. Mirsa, I.M. Sibiu, iar în prezență de personalul din cadrul Primăriei — Sibiu.

VICEPRIMAR
AL MUNICIPIULUI SIBIU,
Aurel Maxim

N.R. Publicăm mai jos o SENTINȚĂ apropo la „activitatea comunistă” a domnului Aurel Maxim.

REPUBLICA POPULARĂ ROMÂNĂ
TRIBUNALUL MILITAR AL REG. III-A MILITAR CLUJ

Doar nr. 1599/1957

SENTINȚA nr. 1794/EXTRAJ/

TRIBUNALUL ÎN NUMELE POPORULUI

HOTĂREȘTE:

Cu ușurătate de vînt, condamnă pe numitul MAXIM GH. AUREL, la muncă silnică pe viață pentru crime de ușurătate între securității interne și externe a R.P.R., p.p. de art. 1. lit. c. comp. cu art. 7. Decretul 199/1950, și art. 157 C.P.

Conform art. 441 D. 199/50, și art. 25 pct. 6. C.P. se dispune confiscarea în întregime a averii personale a condamnatului.

Conform art. 301 C.J.M. și obliga la 700 lei cheltuieli de judecată.

Potrivit Deciziei nr. 41.414 dl februarie 1958, Tribunalul Suprem al R.P.R., Colegiul Militar, a respins recursul declarat de către MAXIM GH. AUREL, sentința instanței de fond rămînd astfel definitivă și executorie.

Data și citita în redința publică, sînză și sînzăria 1957.

PRESEDINTE
Colonel de Justiție,

ss/Paul Pădăreț

MEMBRI POPULARI:

lt. Col. ss/Dărie Silviu

Major ss/Ioana Gheorghe

pentru conformitate
SECRETAR
ss/Vasile Eugen

VALABIL NUMAI CU TIMBRU FILSCAL DE 5 LEI

„Domnul Ilie Cătoiu și-a început campania electorală prin denigrarea unui om de o probitate morală ireproșabilă”

Foarte revoltat în urma afirmărilor tendențioase pe care dl. Cătoiu lile le-a exprimat prin intermediul cotidianului „Tribuna” la adresa d-lui vice primar Aurel Maxim, cel care a lansat invitația la Sibiu a M.S. Regele Mihai I, ne-a vizitat la redacția dl. Iulian Nistor (actualmente pensionar, proiectant principal la fostul OPCA). Redăm în cele ce urmează discuția pe care am purtat-o luni, 31 august a.c.:

I.N.: Am venit la redacție la dumneavoastră pentru că m-a intrigat prezența lui Cătoiu pe lista electorală a candidaților pentru Senat. Il acuză pe dl. Maxim de comunism și altele, care nu se confirmă, în timp ce el face politică!

Restul acuzațiilor aduse d-lui Maxim Aurel sînt probleme personale ale domniei sale, care, fără îndoială, vor primi răspunsul cuvenit.

Consiliul Director al AC-FS

R.: Aș vrea mai întîi să precizați în ce împrejurări l-ați eunoscuit pe dl. Aurel Maxim, ce impresie v-a făcut?

I.N.: Am lucrat cu Maxim din 1967 pînă în '70, cînd am condus lucrările de construcție de la Uzina Mecanică. Dumnealui răspundea de decontarea lucrărilor de investiții, eu eram constructor. În acest context, aveam relații de serviciu aproape zilnic, ne întîlneam deseori la discuții. Aveam și discuții contradictorii, însă, pentru aceea l-am apreciat și nu îl dușmănesc. Nu am fost de acord cu cele spuse de dl. Cătoiu, de felul cum l-a caracterizat. Cei care îl eunosc pe dl. Maxim sînt convinși că e o denigrare. Cătoiu îl acuză pe Maxim că a făcut politică, în timp ce el vine acum să candideze! Dl. Maxim mi-a lăsat o impresie deosebit de frumoasă: un om de o probitate morală și profesională deosebită, are simțul datoriei, este un om de o cumsecădenie rar întîlnită, un om cu credință în Dumnezeu, un sufletist. Dl. Cătoiu, în articolul din „Tribuna”, spune că a fost un zbir. Dar el ce a făcut?

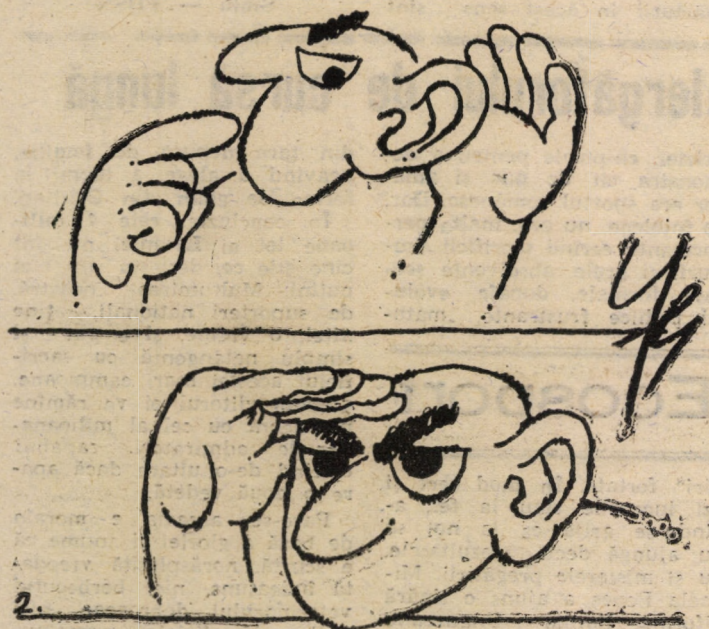
R.: Vă rog pe dvs. să precizați ce relații ați avut cu

dl. Cătoiu?

I.N.: Nu l-am eunoscuit pe dl. Cătoiu cînd a fost director la Direcția Agricolă, de unde am auzit că a plecat cu tînicheaua de coadă, pentru abateri de la „morală proletară”, ci cînd a fost director la SMA. Eu am lucrat la proiectările unor stațiuni de tractoare și ne-am întîlnit în această muncă precum și la recepțiile la care dînsul participa. Mi-a făcut impresia că el este un fel de zbir. Lumea se plîngea de comportamentul lui față de subalterni. A fost, după cum se știe, membru în Comitetul Județean de Partid. Iată cine îl acuză pe dl. Maxim! Din ce îmi povestește dl. Maxim am înteles că dînsul a fost dat afară din p.c.r. prin '51, pe motiv că e împotriva regimului, după care a fost supus la represalii. Cătoiu îl acuză pe Maxim că a făcut politică, în timp ce el își depune acum candidatura!!!

Domnul Iulian Nistor a ținut, în încheierea acestei discuții, să precizeze că declară și susține, pe propria răspundere, cele de mai sus — consemnate de noi sub semnătura sa.

Gabriela BALAN

Alianța Civică Filiala Sibiu

LUCIAN JIMAN SE ÎNȘEALĂ...

Ne uimesc... republicanismele d-lui L.J. care la... „sesizarea unui mare număr de cititori indignați”, prelucrează cu o „obiectivitate” demnă de un... ziarist posibilă vizită la Sibiu a unui cetățean român.

Vrem să precizăm că dl. Maxim Aurel a fost în permanență membru al Consiliului Director al AC — FS și, fără să fi fost vicepreședinte sau președinte, a avut o contribuție remarcabilă în opoziția sibiană.

UNIVERSITATEA DIN SIBIU

organizează CONCURS pentru ocuparea următoarelor posturi didactice, în cadrul catedrelor FACULTĂȚII DE INGINERIE

● CATEDRA BAZELE PROIECTĂRII MAȘINILOR

- Conferențiar, poz. 11, Organe de mașini și mecanisme
Proiectare asistată de calculator
- Preparador, poz. 46, Organe de mașini
Desen tehnic
- Preparador, poz. 47, Mecanisme
- Preparador, poz. 48, Organe de mașini și mecanisme

● CATEDRA TEHNOLOGIA CONSTRUCȚIILOR DE MAȘINI

- Șef lucrări, poz. 19, Așchiere și scule așchietoare
Scule pentru mașini unelte
Tehnologia construcțiilor de mașini
- Șef lucrări, poz. 21, Tehnologii și echipamente de montaj
Tehnologia construcțiilor de mașini
Tehnologia fabricării mașinilor

● CATEDRA ELECTROTEHNICA ȘI CALCULATOARE

- Profesor, poz. 1, Programare în limbaje de nivel înalt
Metode CAD
- Profesor, poz. 2, Proiectarea bazelor de date
Semnale, circuite și sisteme
- Șef lucrări, poz. 21, Aparatură electrice
Materiale electrotehnice
- Șef lucrări, poz. 22, Electrotehnică
Mașini electrice
Electrotehnică și mașini electrice
- Șef lucrări, poz. 23, Circuite liniare
Dispozitive electronice
- Șef lucrări, poz. 25, Programarea în limbaje de nivel înalt
Informatică industrială
Metode CAD
- Asistent, poz. 44, Măsurări și traductoare
Aparatură electronică de măsură și control
Măsurări electrice și electronice
- Asistent, poz. 45, Programarea calculatoarelor
Informatică industrială
Metode CAD
Sisteme de prelucrare grafică
- Asistent, poz. 46, Tehnica impulsurilor și circuite de comutație
Circuite logice și comenzi numerice
- Asistent, poz. 47, Calculatoare numerice
Arhitectura sistemelor de calcul
- Preparador, poz. 56, Circuite liniare
Electronică aplicată și automatizări
- Preparador, poz. 57, Sisteme tolerate la defectări
Proiectarea translațiilor

Informații privind înscrierea la concurs se pot obține la secretariatul Rectoratului Universității — Bulevardul Victoriei nr. 10, et. I, tel. 41 79 89, între orele 8—14.

Data limită pentru depunerea dosarelor de înscriere la concurs este 12 septembrie 1992.

DEGAN,
Conf. dr. ing.
Dan-Maniu Dușe

Agentia Apă — Canal Sibiu anunță

Din cauza unei defecțiuni foarte mari la Uzina de Apă, aducem la cunoștință la toți consumatorii de apă că în data de 3 sept. 1992, sîntem nevoiți să oprim furnizarea apei reci, pentru remedierea defecțiunilor, în următoarele zone din oraș: Calea Poplăcii, Calea Dumbrăvii, str. Rahova, str. Siretului, str. Semaforului, Hipodrom I, II, III, IV, zona industrială Șoseaua Alba Iulia, cartier V. Aurie și diminuarea presiunii în celelalte cartiere ale orașului.

Mica publicitate

PIERDERI

● Pierdut legitimație de serviciu, eliberată de P.I.M. S.A., pe numele Rotariu Mi-oara. O declar nula. (1231)

● Pierdut buletin identitate, carnet auto, pe numele Turnaci Constantin. Adresați str. Tg. Vinului nr. 8. (1230)

● Pierdut pașaport pe numele Bodoc Sergiu. Il declar nul. (1235)

● Găsit permis de intrare la U.M. 01205, pe numele Vasu Fănel. Păgubașul îl poate recupera de la redacția ziarului nostru. (M.P.)

CERERI DE SERVICIU

● Îngrijesc vîrstnici contra locuință. Telefon 43 9869. (1234)

● Caut femeie îngrijire copil, eunoscătoare limba germană. Cartier Școala Militară, telefon 42 18 05. (1232)

● Tânăr în vîrstă de 30 de ani, ospătar cu vechime de 8 ani, îmi ofer serviciile unei societăți comerciale sau unui local particular. Telefon 44 03 64. (1229)

DIVERSE

GERMAN EXPRES
vă invită în Germania
cu autocarul în 9, 21,
30 septembrie. Telefon
44 46 48. (1195)

● TAVI REISEN transportă persoane, pachete, lași, pînă la Köln. Obținem asigurare medicală. Telefon 92/43 11 57; 43 12 95. (1236)

● Traduceri și legalizări acte în/din limba maghiară. Telefon 92/47 23 86 sau 43 59 10. (M.P.)

ANIVERSARE

Diul profesor NICOLAE BRANGA, redacția îi urează LA MULȚI ANI! (P.G.)

DECES

Cu adîncă durere anunțăm moartea iubitei noastre soții și mame, după o grea suferință,

BODI LINGA

56 ani

Înmormîntarea joi, 03.09. 92, ora 13, din str. Ōrzului nr. 8.

Soțul Mihai și copiii Elena, Mihai și Petrică

S-a stîns din viață scumpa mea soră, cumnată și mătușă

LINCA BODI (56 ani)

Familia Muntean Mărioara, și Vasile cu copii.

Singurătatea alergătorului de cursă lungă

Presă noastră, să-i zice de mare calibru, a reflectat premierea olimpicilor cu o oarecare ostentatie. Printre explicații s-ar putea număra prezența unor guvernamentali, recitalul filantropic-vedetistic al unor sponsuri, trăirea senzației „ploii de bani”, repararea imaginii profesionale proprii în contextul în care n-au fost mulți „trimiși speciali” în Spania. Plus că, acolo, din cei norocoși, cîțiva „nepoți” s-au remarcat prin umorul lor de milioane, de pildă, Dumitru Graur reușind, de prea multe ori, ea să nu aibă șanse reale în domeniu, să întrecă în efecte comice grupul „Divertis”.

În fapt a fost premiera unei premieri deschise, publice și, probabil, incititoare pentru viitorii campioni, vechia manieră de recompensare națională suferind de boala secretomaniei și a ipo-

Imperativul patriotic prioritar al prezentului (I)

Au trecut mai mult de doi ani și jumătate de cînd cei mai buni fii ai României în plin elan de înalt patriotism au declanșat în Timișoara revoluția împotriva tiraniei comuniste. Sute dintre ei au murit strigînd „Jos comunismul”, uciși de gloantele unor asasiini lași, mercenari ai orînduirii comuniste. Moștenitorii acestei orînduirii sprijiniți de o parte a Securității, au profitat de faptul că revoluția fiind spontană, nu avea încă organizată o conducere și au acaparat puterea în stat. Marile democrații care singurele erau capabile să sprijine refacerea economică a României trebuiau induse în eroare de către neocomunismul instalat la putere. Simulînd aplicarea metodelor de concepție democratică, neocomunistii au preconizat alegeri generale pentru data de 20 mai 1990. Era necesar afișarea unui sistem pluripartinită și în acest scop au creat un decor politic de circumstanță, formînd G.P.U.N. —ul dintr-o majoritate zdrobitoare de neocomunisti și un număr redus de reprezentanți ai democrației cu simplul rol de marionete. Ba 19 ianuarie 1990 prin Decretul-Lege nr. 36 eu bani proveniți din bugetul sărăcit al Statului FSN-ul și-a creat un aparat de propagandă electorală mai bine plătit și mai numeros decît aparatul de activiști PCR. Masivele și numeroasele manifestații populare de protest împotriva comunismului au fost înăbușite prin teroare și cruzime, de către aceleași organisme de reprimare, care au deservit dictatura comunistă. Partidele politice cu tradiție democratică au fost împiedicate să participe la propaganda electorală prin teroare, maltratare și chiar asasinat. În aceste condiții electoratul a votat total dezinformat sub influența calomniilor și a manipu-

rugăți să telefoneze la 42 49 79, la orice oră.

● Participanții vor prezenta organizatorilor un biletel cu datele personale și număr de buletin.

● Sînt invitați membri, simpatizanți și alegători FDSN.

Organizator,

ing. Ghiță AURELIAN

Președintele Organizației Sibiu — FDSN

Miting electoral

— Vineri, 4 septembrie, ora 18, în Piața Revoluției —

● Se vor contesta candidații FDSN, deoarece aceștia prezintă un pericol pentru sibieni.

● Cei care doresc să aducă mărturie în acest sens sînt

crizei, echipurile pentru a demonstra cît de pur și amator era sportul românesc. Dar, se înțelege, nu era, înalta performanță cerînd sacrificii timpurii și grele, absolvențe școlare formale, dopaje, evoluții psihice frustrante, „matu-

Ecosport

rări” fortate. În mod cert și azi lucrurile stau la fel, a-vîndu-se grijă ca la noi să nu ajungă decît rezultatele, nu și misterele pregătirii. Mihaela Penes a ajuns o tînăra diformă, Emilia Ungureanu și-a luat viața în propriile-i mîini, evoluînd la cîră. Dacă vreți, vă spun și una politică, ilustrînd amorul nebun după cei care au adus glorie țării acesteia — Melita Rühn, în urma cererii de plecare

din țară depusă de familie, neavînd a alege, a lucrat la ferma de găini din Cristian.

În concluzie, cele 7 milioane lei ai Lavinei nu sînt cîine știe ce, deși nu sînt nici puțini. Mulțumirea noastră, de suporteri naționali, ține nîfel, o vreme, și e pur și simplu netangantă cu sacrificiul acestei mari campioane, precum viitorul ei va rămîne netangent cu cel al milioane-lor de admiratori, capabili oricînd de-o uitare dacă apare o nouă vedetă.

Pare-se, aceasta e morala de bază a gloriei și anume că e scurtă, nerăsplătită vreodată îndeajuns, nici berbecutul veterinarului droboag, nici milioanele oficiale nemaiputînd să acconteze copilăria dură, abătută de la vîrstă și de la adagio-ul „Trăiește-ți cli-pa” în sensul său natural evolutiv.

Stefan MIHAI